

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Në çështjen juridike të :

AC-I-22-0171-A0001

Xh A, fshati G, Komuna e Gjilanit.

Paditësi/Ankuesi

Kundër:

E paditura/Ankuesja

N.SH. KBI “Agrokultura”, Gjilan, (në likuidim), me përfaqësuese Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Dritan Hoxha”, nr.55, Lekritishtë, Prishtinë.

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Mr.sc. Sahit Sylejmani, gjyqtar kryesues, Ilmi Bajrami dhe Asllan Krasniqi, gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e paditësit dhe të paditurës të paraqitura kundër Aktgjykimit të shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-3416, të datës 14 mars 2022, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 20 dhjetor 2023, lëshon këtë:

A K T GJ Y K I M

1. Ankesa e paditësit aprovohet si e bazuar.
2. Ndryshohet Vendimi i Autoritetit të Likuidimit me nr. GJI004-0143 i datës 16 prill 2014 dhe Aktgjykimi i shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-3416, i datës 14 mars 2022.

3. Detyrohet e paditura, AKP që në emër të pagave të papaguara për periudhën nga viti 2005-korrik 2006 t'i paguaj paditësit shumën prej 873.00 euro me interes ligjor 7 % në shumën prej 61.11 euro, të gjitha sipas prioriteteve të përcaktuara me ligj në procedurë të likuidimit.
4. Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar
5. Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 5 maj 2014, paditësi kishte parashtruar një ankesë kundër vendimit të Autoritetit të Likuidimit me nr. GJI004-0143 të datës 16 prill 2014, me të cilin vendim kërkesa e paditësit për paga të papaguara në shumën prej 873.00 euro si dhe 7% interes për periudhën 2005-korrik 2006, ishte refuzuar si e pavlefshme për shkak të parashkrimit, përkatësisht nenit 608 të Ligjit për Punë të Bashkuar. Në ankesë paditësi kishte propozuar që kërkesa e Xh A për pagimin e pagave të papaguara të aprovohet si e bazuar dhe të detyrohet e paditura të bëj pagimin e pagave, ne të kundërtën ekzekutimi i këtij Aktgjykimi do të bëhet me dhunë.

Ankesës i kishte bashkëngjitur vendimin e ankimore të Autoritetit të Likuidimit, kopjen e librezës së punës, një listë të obligimeve të papaguara ndaj punëtorëve deri më 31 korrik 2006 nga N.SH KBI “Agrokultura”, aneks nr. 51 i kontratës së punës së lidhur me 1 shtator 2003 ndërmjet N.SH-së dhe paditësit si dhe kopjen e letërnjoftimit të paditësit.

Me datë 19 nëntor 2021, AKP-ja kishte paraqitur mbrojtjen e saj në ankesë në të cilën theksohet se parashtruesi nuk ka treguar se cili nen i Ligjit për AKP-në është shkelur nga Autoriteti i Likuidimit në marrjen e vendimit dhe në këtë mënyrë ka shkelur nenin 74.2. të Ligjit për DHPGJS-në i cili parashikon se ankesat e dorëzuar në DHPGJS kundër vendimeve të AL-së duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin për AKP-në. Tolle, theksohet se kërkesa e paditësit do të duhej të ishte paraqitur në gjyq apo ndonjë autoritet tjeter kompetent brenda tre vjetëve nga momenti kur N.SH pretendohet të mos ketë përbushur obligimet e saj ndaj parashtruesit që rrjedhin nga marrëdhënia e punësimit. Nuk ka asnjë provë përpara AL-së se parashtruesi e ka dorëzuar kérkesën para ndonjë gjykate apo organi tjeter kompetent brenda periudhës së parashkrimit. Andaj, duke

pasur parasysh këto që u thanë, e paditura i kishte propozuar gjykatës që të refuzoj ankesën si të pabazuar, ndërsa të vërtetoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 21 dhjetor 2021, paditësi kishte paraqitur përgjigje në të cilën i përsërithë pretendimet si në ankesë dhe propozon që të refuzohet si e pabazuar parashtresa e palës kundërshtare dhe të aprovohet si e bazuar ankesa e parashtruesit dhe të detyrohet AKP që paditëses t'ia paguaj pagat e papaguara në shumë prej 873.00 euro me kamatë prej 10%.

Me datë 7 shkurt 2022, gjykata kishte lëshuar një urdhër për AKP-në nga e cila kërkon që të bashkëngjisë listën e punëtorëve të N.SH “Agrokultura” me dëshmitë mbi pagat e tyre e të cilët ishin punëtor të regjistruar pranë N.SH-së me datën e privatizimit dhe nëse ankuesi ishte në listën e punëtorëve dhe eventualisht paga e tij pranë N.SH-së.

Me datë 15 shkurt 2022, AKP duke iu përgjigjur urdhrit të lartcekur të gjykatës e kishte bashkëngjitur si provë një listë të punëtorëve të K.B.I. “Agrokultura” Gjilan, ku paditësi gjendet me numrin rendor 87, si dhe listën e pagave për vitin 2006 (në faqen 4, numri rendor 25 gjendet paditësi), listë kjo që përmban gjatë muajt e parë të vitit 2006, ndërsa marrëdhëniet e punëtorëve ju kanë ndërprerë me 21 korrik 2006.

Me datë 14 mars 2022, shkalla e parë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-IV-14-3416 kishte aprovuar si pjesërisht të bazuar ankesën e paditësit, duke shfuqizuar vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit, duke obliguar AKP-në që ankuesit në emër të kompensimit për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës t'i paguaj shumën prej 363.75 euro dhe në emër të kamatës prej 7% shumën prej 25.46 euro. Ndërsa, pjesën e mbetur në shumën prej 509.25 euro e kishte refuzuar si të pabazuar. Në arsyetimin e këtij Aktgjykimi theksohet se në rastin konkret ankuesi ka ofruar dëshmi relevante që dëshmojnë se paditësi ka qenë punëtor i N.SH në kohë e privatizimit të saj dhe se marrëdhënia e punës i ka pushuar si rrjedhojë e vendimit mbi likuidimin e N.SH-së. Dëshmitë e parashtruara nga ankuesi si libreza e punës, aneks kontrata si dhe regjistri i të ardhurave personale prej 1 janar 2006 deri më 30 qershori 2006 e parashtruar nga AKP argumentonte faktin se i njëjti ka qenë punëtor në N.SH deri në ditën e privatizimit, respektivisht 21 korrik 2006. AKP asnjëherë nuk e ka kundërshtuar shumën e kërkuar nga ana e ankuesit, respektivisht nuk e ka argumentuar të kundërtën me çka ankuesit do t'i mohohej e drejta në kompensimin e pagave. Gjykata me rastin e aprovimit të shumës prej 363.75 euro

ishte bazuar në aneks kontratën e punës të bashkëngjitur nga paditësi ku shihet se paga e tij ka qenë 121.25 euro. pasi që e drejta e ankuesit kufizohet në tri paga mujore bruto, shumën prej 121.25 euro e shumëzon me tre paga, që i bie se ankuesit i takon shuma prej 363.75 euro. Ankuesi e kishte pranuar njoftimin nga AKP dhe me këtë njoftim ishte njoftuar se i është ndërprerë marrëdhënia e punës dhe se shumat-pagat e papaguara që u janë borxh do të shqyrtohen sipas procedurave të likuidimit. Andaj gjykata konsideron se ankuesi ka arritur të dëshmoj me anë të librezës së punës se ka punuar pranë N.SH-së deri në ditën e privatizimit dhe se marrëdhënia e punës i ka përfunduar me veprimin e Agjencisë.

Me datë 4 prill 2022, paditësi kishte paraqitur një ankesë kundër Aktgjykimit C-IV-14-3416 të datës 14 mars 2022, për shkak të konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, duke i propozuar Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të aprovohet në tërësi si e bazuar ankesa e paditësit dhe të ndryshohet pjesërisht Aktgjykimi i ankimuar, respektivisht pika IV e dispozitivit ashtu që AKP në emër të pagave të papaguara për periudhën 2005-korrik 2006 t'i paguaj paditësi shumën prej 509.25 euro me kamatë ligjore prej 7%. Në ankesë theksohet se konstatimi i gabuar dhe jo i plotë i gjendjes faktike konsiston në faktin se gjykata ka trajtuar kërkesën e ankuesit që ka të bëj me ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës e në fakt do të duhej të trajtonte vendimin e AKP-së që ka të bëj me kërkesën për paga të papaguara për periudhën 2005- korrik 2006 në shumën prej 873.00 euro me kamatë prej 7%. Tute, theksohet se parashtruesi i ankesës është njoftuar për fillimin e procedurës së likuidimit nga ana e AKP-së dhe ka paraqitur kërkesë në likuidim brenda afatit ligjor. Kjo përbën fakt se ankuesi ishte në regjistrat financiare të ndërmarrjes dhe llogaritej si parashtrues potencial i ushtrimit të ndonjë kërkesë ndaj N.SH-së në likuidim. Është i pabazuar qëndrimi i AKP-së se kërkesa është parashkruar dhe ankuesi konsideron se DHPGJS, drejtë ka gjykuar dhe arsyetuar këtë pikëpamje juridike. Ankuesi të gjitha pretendimet e palës së paditur lidhur me aplikimin e gabuar të së drejtës materiale dhe konstatim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike i konsideron në tërësi si të pabazuara dhe i propozon Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së si më lartë.

Me datë 8 prill 2022, e paditura kishte paraqitur një ankesë kundër Aktgjykimit C-IV-14-3416 të datës 14 mars 2022, duke i propozuar Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të ndryshohet Aktgjykimi i ankimuar duke refuzuar ankesën ndaj vendimit të Autoritetit të Likuidimit si të

pabazuar dhe duke vërtetuar vendimin e Autoritetit të Likuidimit. Në ankesë theksohet se gjykata gjatë shqyrtimit të çështjes ka ngatërruar dy çështje të ndryshme nga njëra tjetra. Autoriteti i Likuidimit nuk e ka mohuar faktin se ndërprerja e marrëdhënie së punës së parashtruesit i është ndërprerë për shkak të privatizimit dhe gjithashtu ka sqaruar qartë se janë dy afate të ndryshme të parashkrimit që Autoriteti i Likuidimit është i obliguar që t'i pranoj dhe përmes të cilave aplikon drejtë ligjin. Afati i parë është “Afati për parashtrim të kërkesave” që është afat për të dorëzuar një dëshmi të kërkesës në procedurën e likuidimit, ndërsa afati i dytë ka të bëj me natyrën (meritat) e të drejtës të cilën parashtruesi e ka kërkuar ta zbatoj në kërkesë. Këto dy afate janë të ndara dhe të dallueshme të cilat një kreditor duhet t'i përbushë në mënyrë që kërkesa e tij të pranohet, e në rast të dështimit të përbushjes së tyre, kërkesa e tij do të refuzohet. Autoriteti i Likuidimit fton DHPGJS-në që të lëshohet edhe njëherë në shqyrtim të çështjes në fjalë dhe të konsideroj argumentet e Autoritetit të Likuidimit që kanë të bëjnë me kufizimet e të drejtave të parashtruesve e që këto kufizime Autoriteti i Likuidimit është i obliguar t'i zbatoj ex officio. Ankesës i kishte bashkëngjitur Aktgjykimin e ankimuar, vendimin e Autoritetit të Likuidimit si dhe vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit të datës 14 janar 2022.

Me datë 20 shtator 2023, AKP-ja kishte paraqitur përgjigje në ankesën e paditësit në të cilën thekson se argumentet e paraqitura në ankesë janë të përsëritura dhe i propozon Kolegjit të Apelit që të refuzoj ankesën si të pabazuar dhe të vërtetoj Aktgjykimin e ankimuar.

Me datë 12 shtator 2023 paditësi e kishte pranuar ankesën e AKP-së për përgjigje, mirëpo nuk kishte parashtruar përgjigje.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa e paditësit aprovohet si e bazuar

Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Ndryshohet vendimi i Autoritetit të Likuidimit me nr. GJI004-0143 i datës 16 prill 2014 dhe Aktgjykimi i ankimuar shkallës së parë të DHPGJS, sa i përket kërkesës së paditësit për pagat e papaguara në shumën prej 873.00 euro për periudhën 2005- korrik 2006.

Kolegji i Apelit vëren se kërkesa e paditësit për kompensim për shkak të kompensimit për pagat e papaguara në shumën prej 873.00 euro për periudhën 2005-korrik 2006 ishte refuzuar si e pavlefshme përfaktin se Autoriteti i Likuidimit kishte vlerësuar se e njëjtë është parashkruar.

Paditësi në shkallë të parë kishte bashkëngjitur këto prova: kopjen e librezës së punës, një listë të obligimeve të papaguara ndaj punëtorëve deri më 31 korrik 2006 nga N.SH KBI “Agrokultura”, aneks nr. 51 i kontratës së punës së lidhur me 1 shtator 2003 ndërmjet N.SH-së dhe paditësit si dhe kopjen e letërnjoftimit të paditësit.

Shkalla e parë e DHPGJS-së pas shqyrtimit të provave dhe shkresave të lëndës kishte nxjerrë Aktgjykim metë cilin i kishte njojur paditësit pjesërisht të drejtën në kompensim të tre pagave të papaguara dhe atë në shumën prej 363.75 euro (3 paga x 121.25 euro) me kamatë ligjore 7% në shumën prej 25.46 euro.

Kolegji i Apelit në rastin konkret vlerëson se shkalla e parë e DHPGJS-së nuk kishte vepruar drejtë me rastin e marrjes së vendimit, ndërsa vlerëson se ankesa e paditësit është e bazuar.

Fillimisht Kolegji i Apelit vlerëson se paditësi ka të drejtë kur në ankesën e tij në shkallë të dytë thekson se shkalla e parë e DHPGJS-së ka trajtuar kërkesën e ankuesit lidhur me dëmshpërblim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës dhe jo për pagat e papaguara ashtu siç e kishte kérkuar në kërkesën e tij.

Tutje nga kopja e librezës së punës së paditësit e dorëzuar si provë në DHPGJS mund të shihet se paditësi kishte ofruar shërbime për N.SH deri në ditën e privatizimit të saj, pra 21 korrik 2006, me ç' rast edhe i është ndërprerë marrëdhënia e punës.

Gjithashtu edhe nga lista e pagave e dorëzuar nga paditësi si provë shihet qartë se N.SH i kishte mbetur borxh të njëjtë paga të papaguara, ashtu siç i njëjti edhe pretendon.

E paditura asnjëherë nuk e kishte kontestuar shumën e kërkuar nga paditësi me rastin e paraqitjes së kërkesës së tij në shumën prej 873.00 euro për periudhën 2005- korrik 2006, e sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK) “Faktet e pakontestuara konsiderohen të vërtetuara”.

Andaj, duke pasur parasysh të lartcekurat, Kolegji i Apelit vlerëson se paditësit duhet t'i njihet kompensimi për pagat e papaguara në shumën prej 873.00 euro me interes ligjor prej 7% në shumën prej 61.11 euro, të gjitha sipas prioriteteve të përcaktuara me ligj në procedurë të likuidimit.

Sa i përket pretendimeve të së paditurës në ankesën e saj të paraqitur në shkallë të dytë, Kolegji i Apelit vlerëson se e paditura nuk ka paraqitur asnjë argument me të cilin do të dëshmonte të kundërtën e asaj që ka provuar paditësi.

Prandaj, duke u bazuar në këto që u thanë më lart, Kolegji i Apelit konsideron se shkalla e parë ka vepruar drejtë kur paditësit i ka njojur të drejtën në kompensim të pagave të papaguara në shumën dhe për periudhën e lartcekur.

Nga arsyet e cekura më lartë, ankesa e paditësit aprovohet si e bazuar dhe ndryshohet Aktgjykimi i ankimuar, ndërsa ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

AKP-ja tashmë e kanë paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 20 dhjetor 2023.

Mr.sc Sahit Sylejmani, Gjyqtar Kryesues
